

عنوان مقاله:

شناسابی رابطه محرومیت با تغییرات سازمان فضایی خانه‌های بیرونی در دوره انتقال

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات محیطی هفت حصار، دوره 12، شماره 45 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده‌گان:

حسن ناصری ازغنی - دانشجوی دکتری معماری، گروه معماری، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران.

محسن طبیسی - دانشیار، گروه معماری، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران.

حسن رضائی - استادیار، گروه معماری، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران.

خلاصه مقاله:

از آنجا که خانواده نظامی است بر پایه روابط درونی و بیرونی، خانه سازمان فضایی ویژه‌ای را می‌طلبید که در آن تکیک فضاهای عمومی و خصوصی و نوع رابطه آنها با یکدیگر اهمیت می‌یابد. از این رو "اصل محرومیت" به زیبایی در چگونگی سازماندهی فضایی و نحوه قرارگیری عملکردها، نمایان شده است. تحولات سیاسی، اجتماعی و اقتصادی در دوره انتقال سبب تغییرات گسترده در شیوه زندگی و به تبع آن تحول و دگرگونی در سازمان فضایی بنایهای مختلف؛ از جمله خانه‌ها گردید. هدف اصلی تحقیق حاضر، شناخت تأثیر تغییرات کالبدی سازمان فضایی، در دوره انتقال (اواخر قاجار و دوره پهلوی اول) بر میزان محرومیت خانه‌ها در شهر بیرونی است. بر این اساس، پژوهشگران در بی پاسخگویی به این پرسش هستند که: تغییرات کالبدی سازمان فضایی خانه‌ها چه بوده است و این تغییرات، چه اثراتی را بر میزان محرومیت خانه‌های بیرونی در دوره انتقال داشته است؟ پژوهش حاضر با رویکردی اثبات‌گرایانه، از روش‌های تاریخی و توصیفی تحلیلی در جهت رسیدن به هدف، بهره گرفته است. جمع آوری داده‌ها مطابق با دو شیوه استنادی و میدانی است. جامعه آماری مشتمل بر خانه‌هایی است که متعلق به دوره نظر هستند و ثبت ملی شده باشند؛ نه باب از این خانه‌ها متعلق به دوره قاجار؛ هشت باب قاجار-پهلوی و هشت باب خانه دیگر متعلق به دوره پهلوی است. یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد که در طی دوران انتقال، میانگین مساحت توده هر خانه از ۳۶۰ مترمربع به ۲۲۳ مترمربع کاهش یافته است و تمایل به قرارگیری توده در سه و یا دو طرف فضای نمود بیشتری یافته است. سلسه مراتب حرکتی نیز حذف فیلترها و واسطه‌هایی همانند هشتی و دالان و ایوان را نشان می‌دهد. نتایج مovid آن است که تغییرات در مولفه‌ها و عناصری همانند: نسبت توده و فضا، نظام توده و فضا، سلسه مراتب حرکتی، ورودی، هشتی، حیاط و فیلترها، طی باره زمانی دوره انتقال، در کالبد معماري خانه‌های بیرونی، سبب شده است محرومیت که سابقه‌ای چندهزار ساله در معماری ایران داشته است؛ کمرنگ شود. همچنین مقایسه نتایج پژوهش حاضر با دیگر پژوهش‌ها، نشان می‌دهد که تغییرات در شهر بیرونی نسبت به شهرهایی مانند مشهد، تهران و اصفهان کمتر و آرام تر بوده است؛ این امر می‌تواند ناشی از تأثیرات مذهبی و دور بودن بیرونی از تحولات فرهنگی و سبک زندگی در دیگر شهرهای بزرگ آن دوره، از جمله مرکز استان باشد.

کلمات کلیدی:

محرومیت، دوره انتقال، سازمان فضایی، بیرونی، معماری خانه.

لينك ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1896345>